

عنوان مقاله:

مقایسه کارایی چند کنه کش گیاهی و شیمیایی در کنترل کنه حنایی گوجه فرنگی

محل انتشار:

دوفصلنامه مهار زیستی در گیاه پزشکی، دوره 8، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مسعود اربابی - Iranian Research Institute of Plant Protection, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Tehran, Iran

مجتبی خانی - Iranian Research Institute of Plant Protection, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

کنه حنایی از سبزینه سطح زیرین برگ و ساقه گوجه فرنگی تغذیه و علائم خسارت آن باعث حنایی و خشک شدن برگ و نارس ماندن میوه می شود. برای کنترل این کنه از غلظت ۱، ۲ و ۳ در هزار سموم گیاهی به ترتیب جی سی مایت، بایومایت و فرمولاسیون چریش ایرانی و ۲۵٪ غلظت کمتر آن ها در مقایسه با تاثیر غلظت ۵/۰ در هزار کنه کش های بیفنازیت، سایفلومتوفن، اسپیرودایکلوفن، اسپیرومیسفن، ۷۵/۰ در هزار میل بمکتین، در طرح کاملا تصادفی گلخانه و بلوک های کامل تصادفی مزرعه با سه تکرار و از آب پاشی در تیمار شاهد استفاده شد. تلفات کنه از سم پاشی تیمارها با جمع آوری تصادفی ۳۰ نمونه برگ در فواصل یک روز قبل و ۳، ۷ و ۱۵ روز بعد و شمارش جمعیت زنده کنه در سطح زیرین برگ ها انجام و داده های گلخانه و مزرعه به ترتیب با فرمول آبوت و هندرسون-تیلتون به درصد تلفات تبدیل و تجزیه آماری شدند. تلفات کنه تا ۱۵ روز بعد بیش از ۷۰/۹۴٪ در گلخانه و جزء نوبت ۳ روز تفاوتی بین تیمارها ($p > 0.05$) مشاهده نشد و در مزرعه بیش از ۸۹٪ ($p < 0.05$) متفاوت بود. بیشترین تلفات کنه برای غلظت کم جی سی مایت (۳۹/۹۲٪)، دو غلظت بایومایت (۲۳/۹۳ و ۲۲/۹۷٪)، چریش (۱۱/۹۷ و ۱۵/۹۵٪) و کمترین برای اسپیرودایکلوفن (۹۸/۸۰٪) در مزرعه مشاهده شد. آفتکش های با منشاء گیاهی مورد مطالعه در این تحقیق، روی فعالیت دشمنان طبیعی بازدارنده نبود و در تناوب کاربرد با سایر آفتکش ها در کنترل کنه حنایی و تولید گوجه فرنگی سالم مزرعه و گلخانه می توان استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

botanical pesticides, Aculops lycopersici, tomato, control

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1579417>

